

ψειρού

ψειρού, η, ουσ. [<ψείρα + κατάλ. -ού], (στη γλώσσα της αργκό) η φυλακή: «είναι πέντε χρόνια στην ψειρού και πρέπει να καθίσει άλλα τόσα». Από το ότι στη φυλακή κολλάει κανείς ψείρες. Συνών. αλυσίδες (3) / κάγκελα (3) / μπουζού (3) / σίδερα (4) / στενή (2) / στρουγκού / φρέσκο / χάψη.

- μπαίνω στην ψειρού, φυλακίζομαι: «είναι η δεύτερη φορά που μπαίνει στην ψειρού». (Λαϊκό τραγούδι: ξηγιόμαστε στα κουτουρού, μέχρι να **μπούμε στην ψειρού**).

- τον βάζω στην ψειρού, βλ. φρ. τον ρίχνω στην ψειρού.

- τον ρίχνω στην ψειρού, τον φυλακίζω: «μετά την καταδικαστική απόφαση τον έριξαν στην ψειρού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας